కరివేపాకు

'మణీ - భామా మణీ - సత్యభామా మణీ' ప్రేమగా పిలుస్తూ వచ్చారు శ్రీకృష్ణులవారు. మామూలుగా వారు మందిరంలో అడుగు పెడుతూ వుండగానే శ్రీ సత్యభామాదేవి గారి అనుంగుచెలికత్తె నళిని ఎదురొస్తుంది.

సిద్ధంగా వుంచినన్నీటితో ఆయన పాదాలు కడుగుతుంది. తెల్లగా శుభ్రంగా మెత్తగా వుండే పట్టువస్త్రంతో వారి పాదాలు వొత్తుతుంది. ఆ పైన శ్రీ సత్యభామాదేవి కర్పూరహారం మెళ్లో వేసి నాధుడ్ని తను ఏకాంత మందిరంలోకి తీసుకెళ్తుంది.

ఆ పై అయ్యవారి ఆప్యాయతలు అమ్మ గారి అనురాగాలూనూ

కానీ - యీ రోజు -

నళినే వాకిట్లో ఎదుర్రాలేదు.

భామాదేవి గారి జాడేలేదు.

అమ్మగారి అంతరంగాన్ని పసికట్టే ఆయనగారికి ఏదో 'అపశ్రుతి' వినిపించింది వాతావరణంలో

ఒక్కసారి - ఒక్కక్షణం ఆయన మదిలో ఆనాటి తనచర్యలంతా గుర్తుకు తెచ్చుకున్నాడు. ఎక్కడైనా మరిచో, ఏమరిచో భామామణి మనస్సు నొచ్చేలా ప్రవర్తించేనా అని!

ఉదయం కాళింది ఇంట్లో నిద్దర్లేచాడు. ముఖం దేవకీదేవి ఇంట్లో కడిగినా గుమ్మపాలు తాగింది యశోదాదేవిగారింట్లో. ఆ పై అన్న బలరామయ్యగారింటికి వెళితే అక్కడ వదినగారు శ్రీ రేవతీదేవిగారు ఆంధ్రదేశం నుంచి వచ్చాయని సున్నుండలు, కాజాలు, పూతరేకులు తినబెట్టింది. తీపు తిన్నాక కారబ్బూందీ పెట్టి ఆపై వేడివేడి పాలలో చక్కెర ఏలకులు, జాజికాయ, బాదం పలుకులు కలిపి ఇచ్చింది. అవి తాగి అన్నదమ్ములు వూరిమీదపడ్డారు.

రాచకార్యాలు నిర్వర్తించి వస్తూ, వస్తూ నాగ్నజితి ఇంట్లో భోంచేశాడు తను అన్న గారు ఇంటికి వెళ్లి పోయారు. అక్కడ మామూలు భోజనమే - సత్యాదేవి పంపిన అవకాయతోనే ఎక్కువగా తిన్నాడు తను. ఆ పై నిద్ర ఓ మూడు నాలు గడియలు మిత్రవింద ఇంట్లో - నిద్దర్లేచాక రేపల్లెలో ఏదో తగాదా! అక్కడ పంచాయితీకి వెళ్ళాడు తను. అది

పరిష్కరించి వస్తూ వుంటే వాన తగులుకుంది. తాటాకు గొడుగు పట్టుకున్నా తడిసి పోయాడు తను. వానొస్తోందని వడగళ్ళు కురుస్తాయని అప్పుడైతే గోవర్ధనం ఎత్తాడు కానీ ఇప్పుడా ఉత్సాహం లేదు. ఆ మధ్య రెండు చేతులా పట్టినా సత్యభామని పైకి ఎత్తలేక పోయాడు. ఏ మాటకు ఆమాటే చెప్పుకోవాలి అలాటి ముచ్చట్లు అన్నీ అవిడే తీర్చగలదు.

తప్పగ తడిసి పోయిన తాను తప్పనిసరై అన్నట్లుగానే లక్షణ యింటికి వెళ్ళాడు. ఆమె ఎంతో గాబరా పడింది. తన పైట కొంగుతోతన తల తుడిచింది. వంకీలు తిరిగి వయ్యారాలు పోయే తన జుత్తు తుడిచి ధూపంతో అరబెట్టేందుకు ఆవిడకి గడియన్నర పట్టింది. గడియ పడని తను తలపులకు తలుపులు పడ్డాయి. తడిసిన వస్త్రాలు విడిపించి తను పుట్టింటి వాళ్ళు ప్రత్యేకంగా తెప్పించి పంపిన సొందూరు జరీ పీతాంబరాలు కట్టబెట్టింది.

అక్కడ్నించి బయటికి వస్తూంటే దార్లోనే చూసింది నళిని. తను నవ్వుతూ మునిమాపు వేళకి వాళ్ల అమ్మగారి మందిరానికే వస్తున్నానని చెప్పి అక్కడ్నించి నేరుగా రాజమందిరానికి వెళ్లి శ్రీ వసుదేవుడు గారిని దర్శించుకుని రాచకీయాలు అన్నీ వివరించాడు. ఆపై అక్కడ అడుగు తీసి వేసింది యిక్కడే!

ఇంతలో 'ఏం జరిగింది'

ఈ రోజు కార్యక్రమంలో ఎక్కడా ఏ అపశ్రుతీ లేదే! ఎవరింట్లోనూ 'అమ్మగారి' ప్రసక్తే రాలేదు! ప్రస్తావించి పరోక్షంగా నైనా నవ్వలేదే! మరేం జరిగింది?

జంకుతూ ఆలోచనలని తొలగదీసుకుంటూ మరో రెండు గడపలు దాటాడు ఒకటి భోజనశాల! మరొకటి విశ్రాంతి శాల! రెంటిలో ఆమె గారి జాడే లేదు!

మరో నాలుగడుగులు నడిచారు ప్రతిచోటా చెలికత్తెలు తలలొంచి తప్పుకుంటున్నారు - అందరి ముఖాల్లోనూ గాంభీర్యం! పొటుమీదున్న యమునా నదినయినా నమ్మొచ్చు కానీ ముఖం ముడుచుకున్న ముగుదను నమ్మరాదు అనుకున్నాడు.

చివరికి

శ్రీ సత్యభామాదేవి గారు -

కడపటి గదిలో -

బంగారు పట్టె మంచం మీద -

ఓ పట్టెకర్చుకుని ముడుచుకుని మూడెంకెలా పడుకుని - అటు తిరిగి కన్పించారు.

అమ్మయ్య అనుకున్నారు శ్రీకృష్ణుల వారు.

'ఇదేదో ముసలమే! ఎవరి కొంప మునుగుతుందో ఎవరి తోటకు ఎసరు పెట్టిందో! అనుకుంటూ రెండు అడుగులు వేశారు.

కమ్మని కస్తూరి జవ్వాది అత్తరు గంధం వాసనలు గదినిండాయి. అవి మెల్లగా అమ్మగారి నాసాపుటాల్ని చేరాయి.

'వచ్చారన్నమాట' అనుకుంది" ఆ ఘుమఘుమలు యింకెవరికుంటాయి? సుగంధ

ద్రవ్యాలు మెత్తుకుంటేనే సరా? మేనికీ ఓ పరిమళం వుండాలి! అదిగో ఆ కమ్మని నెమ్మని వాసనలు ఆయన సొంతం! అనుకుంది మళ్ళీ.

తూర్పుగోడ వేపు రాబోయి ఏదో గుర్తొచ్చినట్టుగా చప్పున పడమటి వేపు నడిచారాయన.

'సత్యా!

బలవంతాన నిగ్రహించుకుంది. ఆ పిలుపుకీ పదారువేల కన్నెలు పరిగెత్తుకుని వచ్చే ఆ తీయని పిలుపుకి పలక్కుండా నిగ్రహించుకోవడం ఒక్క శ్రీసత్యభామాదేవికే సాధ్యం! అదెంత కష్టమో ఆమెకి మాత్రమే తెలుసు.

'కోపమా!'

అమ్మగారి పెదాలు మరీ బిగుసుకున్నాయి.

ఆమె కొప్పుపై చేయి వేశాడు.

'హు అన్నీ టక్కులా తెలుసు! ఆ మన్మథుడికి కన్నతండ్రి కదూ! అనుకుంటూ మెల్లిగా ఆ చేయి తొలగించబోయింది కొప్పు వదిలి చేయిపట్టుకుని ఆ చేతిని సవరిస్తూ ఇటు వచ్చాడు.

ముఖాముఖీ.–'

ఆ అందమైన కళ్లూ! ఆ తీయనైన పెదాలు – ముద్దొచ్చే మోమూ చూస్తూ బింకాన వుండడం సాధ్యమా? అందుకే కనులు మూసుకుందామె

మూత ముద్రలు పడిన కనులపై ధ్వని ముద్రలు ఆ స్పర్శకి తరతరలాడి పోయింది.

'భామాదేవి! ఎందుకీ అలక! నీ అలక నాకంట్లో కలక కదా! నాపై కినుకా ఏం చేశానో చెప్పరాదా! నోరు విప్పరాదా! తప్పుంటే చప్పున జడతో కొట్టరాదా! ఏందుకీ మౌనం భరించలేను సుమా!

'నేర్చారు లెండి!'

ఇదంతా నీవు నేర్పిన విద్యయే నీరజాక్షీ!

మాటలతో మిమ్మల్నెపుడు గెలిచాను'

'పోనీ చేతలతో గెలవరాదూ!'

'గెలుద్దామనే అనుకుంటా! కానీ మీరో డిపోతే జాలిమాళ్లేనని నేనే ఓడిపోతా!

'ఇదో ఎత్తా'

'ఎత్తులు తాయెత్తులు అన్నీ మీకే చెల్లు'

'అదిగో – ఆకాసంలో చందమామ దగ్గరికి నల్లని మబ్బు వచ్చినట్టు నీ ముఖచంద్రుడి మీదికి కోపరాహువు వస్తోంది

పకపక నవ్వింది సత్య

'ఈ ముఖ చంద్రుడ్ని కప్పేయ్యడానికి యీ నల్లనయ్య వుండగా.....

'హమ్మయ్య వెన్నెల్లు విరిశాయి'

మీరే విరిశాయి - పత్రశాయి - శేష శాయి-'

నవ్వేరు శ్రీకృష్ణులు

'ఊ ఇంతకీ నా కొప్పెందుకు పట్టుకున్నట్లు-'

'అదీ - అదీ -'

'చెప్పండి!'

'అటొద్దామనుకుని ఇటొచ్చాను -'

'ఎందుకు!' 'అటొస్తే కోమలమైె నవనవారుణ కాంతి వంతమై మెరిసే నీ పాదలు ముట్టుకోవాలనిపిస్తుంది అమ్మో ఇంకేమై వుందా! చూట్టానికి కోమలమేకానీ నువ్వు అలా తొలగతోచినా నాకు బాధగా వుంటుంది. నీ పాదం సోకగానే నా వొళ్లు పులకరిస్తుంది ఆ పులకరింతలో ఇవి కుచ్చుకుంటే నీ కెంత బాధ

సత్య నిజంగానే కరిగి పోయింది. 'ఛ! ఛ! అలా కాలు విదిల్చనే విదల్చను ఆనాడైనా మీ అంత వారు నా పాదం పట్టడమేమిటని నా పాదం లాక్కున్నానే తప్ప మిమ్మల్ని తొలగ తోయలేదు ఊరకే పూరు వాడా యాగీ చేసి నేనట మిమ్మల్నిట ఎడం కాలితో తన్నానట....' మాట పూర్తిచేయలేక పోయింది అప్పటికే కలువల్లాటి ఆమె రెండు కళ్లూ తడి అయ్యాయి జడి కాబోయాయి.

'అదికాదు భామామణీ! గిట్టని వాళ్లు ఏనన్నుకుంటే ఏం లాభం! మనం మనం ఒకటి! లోకం నూసేందుకు నూకుడుందా! నా గురించి కథలూ గాథలూ చెప్పకోందే వారికి తృప్తివుంటుందా?" లాలనగా అన్నాడు ఆయన

భర్త ఎదమీద వాలిపోయింది సత్య

హమ్మయ్య! అలక తీరింది! ఆగ్రహం సోయింది అనుకున్నాడు.

'కృష్ణా'

'సత్యా!'

'నన్ను భామామణీ అని పిలుస్తావుగా!

'ఆహా '

'అంటే ఏమిటో తెలుసా?'

'నాకెలా తెలుసు! నేనేం నీలా రాజప్రాసాదాల్లో చదువుకున్నానా?గోవులు కాసుకుంటూ కాలం గడిపాను. నేను నేర్చిందల్లా పిల్లని గ్రోవిని వూదడమే!'

'అదొక్కటి చాలు వేనవేల ప్రాణాలు తోడెయ్యడానికి. అవునూ! తెలీకుండానే పిలుస్తున్నారా?'

'ఆ హో'

'అయితే వినండి! మీ భాములందరూ ఉన్నారుగా పట్టమహిషితోపాటు ఏడుగురు నాతో కలిసి ఎనిమిది. వీళ్లందరిలో మణి అంటే శ్రేష్ఠురాలిని అని అర్థమట-'

'అని ఎవరన్నారో'

'శ్రీమాన్ నారదులవారు-'

'పెట్టాడూ-'

'తంపూ కాదు తప్పు లేదులెండి!'

'ఆహా అదికాదు. ఈ మాట ఆనోటా ఆనోటా పాకితే-'

'ఎవరేమనుకున్నా నాకు భయం లేదు'

ఎందుకు?'

'మీరు నా వారు -'

'నిజం!' అంటూ మళ్లీ కౌగిల్లో బంధించారు ఆయన

'నిజమే అని మీరు రుజువు చేసుకోవాలి-'

'ఎలా?'

'నాదో కోరిక తీర్చాలి-'

'కోరిక - అంతే కదా - ఊ'

'ఎప్పుడూ మీకు ఆ చింతే! నా మాటలు బాగా వినండి! మీరు రాత్రికి ఇక్కడికే వస్తానని నళినితో కబురు చేశారా! మీకు ఇష్టమైన వంటకాలు ఏమేమిటా అని ఆలోచించాను! రేపల్లెలో మధూలిక వాళ్ల కర్రావు ఈనిందని ఆమె పంపిన జున్నుగడ్డ ఉంది. అది రాగానే ఫలహారం. మరి భోజనానికి! మీరు నా కోసం ప్రత్యేకంగా అన్ని రుతువుల్లో కాసే మామిడి చెట్టు తెప్పించారుగా- అది శ్రావణమయినా పుల్లగానే కాస్తోంది ఆ పప్పు - మీకిష్టమని కంది పచ్చడి! గుత్తి వంకాయ నించుడుకాయ! గడ్డ పెరుగు! మన గోవుపాలే! అన్నట్లు ఆ పాలతోనే క్షీరాన్నం... ఇవన్నీ తయారు చేసి తాజా తాజా బెండవేపుడు చేయిద్దామని నేనే స్వయంగా తెంపుకు రావడానికి పెరట్లోకి వెళ్లాను-'

'ఏమైంది?'

'నా ముక్కులు బద్దలయ్యాయి ఆ కమ్మని వాసనతో-వాసనే అంత మధురంగా ఉండి నోరూరించింది - అదేమిటి? ఆ పరిమళం ఏమిటి?'

'ఏమిటి?'

'అది మీ పట్టపుదేవి శ్రీ రుక్మిణీదేవి గారి వంటింటి నుంచి వచ్చింది.'

'ఏమా తాళింపు?'

'కొత్తగా వచ్చిందట- విదర్భ దగ్గర ఏదో వూర్లో ఏటి వొడ్డున పెరిగిందట ఆ చెట్టు - ఆకులు చూడడానికి వేపాకుల్లా ఉంటాయిట ! తిరగమోతలో వేయిస్తే ఆ గుమాళింపు ఆ

రుచి... చాలా ఉంటుందట-'

'ఎవరు చెప్పారు?'

'నళిని శోధన చేసి వచ్చింది.'

'హు నగల్లో నాణ్యాల్లో నగరులో పోటీ ఇన్నాళ్లూ - ఇక మహోనసంలో కూడానా?'

'చూడండి! అవన్నీ నేను ఒప్పుకోను- నేను నేనే - నాకు సాటి పోటీ నేనే - నేనెవరి సామ్యమూ ఒప్పుకోను - మీరేం చేస్తారో మీ ఇష్టం - ఆ చెట్టు - నా పెరటిలో ఉండాలి అంతే!'

'తప్పుతుందా! నేను ఈ దేశానికి రాజును నువ్వు నాకు రాణివి. నేనందరికీ దేవుణ్ని. నువ్వు నా దేవతవు - ఇప్పుడే వెళ్ళి రానా!' కదలబోయాడు.

'ఈ అసుర సంధ్య ముసురుకునే వేళలో ఎందుకులెండి! రేపు తెల్లారేసరికి నా పెరటిలో దాన్ని తెప్పించి నాటించండి! చాలు" అంటూ ఆయన ఎదపై వాలిపోయింది సత్య.

✧ ✧ ✧

మరురోజు ఉదయం!

సూర్యుడు బారెడు పొద్దెక్కాడు!

సత్యభామాదేవి గారి పెరటిలో అటు శ్రీకృష్ణులవారు ఇటు శ్రీ సత్యభామాదేవి వసంతకుడూ నళినీ కలిసి గొప్పు తవ్వారు-

రాత్రికి రాత్రే వెళ్లి విదర్భ నుండి తెచ్చిన ఆ మొక్కను చేత్తో పట్టుకుని గదుడూ

'నాటండి!'

భార్యామణి మాట ఆజ్ఞగా భావించి శ్రీకృష్ణులవారే ఆ మొక్కను నాటారు. కొద్దిగా పన్నీరూ పోశారు మట్టినింపాక

'ఎంత ముద్దొస్తోందో! ఎంత మంచి పరిమళమో! అన్నాడు వసంతకుడు

సత్యభామ గర్వంగా చూసింది.

'ఇంతకీ దీని పేరేమిటమ్మగారూ!'

"చూస్తే వేపాకులా ఉంది. కానీ పచ్చగా లేదు ఆకులు నల్లగా ఉన్నయ్ - ఆ ఈ నల్లనయ్య చేత్తో నాటేరు కదూ! ఇక దీని పేరు కరివేపాకు క(రివేపాకు"అంది సత్య నవ్వుతూ అంతా ఆమె నవ్వుల్తో జతకలిపారు.

ఆనాటి నుంచే అది కరివేపాకై ఇంటింటా సువాసనలు వెదజల్లు తోంది మరి!

● జ్యోతి మాసపత్రిక 1989 జనవరి ●